

ANALIZĂ TRIMESTRIALĂ

Mana pe data de 5 Decembrie, R2872 - 1 Septembrie 1901, pag. 284

„Îndurarea Domnului este din veșnicie în veșnicie, pentru cei ce se tem de EL” - Ps. 103:17.

Textul din titlu este o amintire puternică a studiilor noastre din ultimul trimestru. Lipsa reverenței față de Domnul a fost cea care a permis ca mama Eva să fie amăgită și să devină prima călătoare de lege. Lipsa de reverență față de Domnul a fost cea care l-a condus pe tatăl nostru Adam spre neascultare, într-o practică sinucidere, datorită iubirii sale față de Eva, și deoarece el n-a învățat încă reverența potrivită față de Dumnezeu care l-ar conduce să fie ascultător și să încredințeze rezultatele neascultării Evei înțelepciunii divine. Lipsa de reverență față de Domnul a fost cea care a operat în Satan conducându-l spre o ambiție rea, și astfel spre căderea sa. Lipsa de reverență față de Domnul și față de regulile sale de guvernare a fost cea care a permis îngerilor din prima dispensație să părăsească starea lor, și astfel să se implice în păcat împreună cu umanitatea. Lipsa de reverență față de Domnul din partea lumii în general a cauzat ca lumea să fie plină de violență și gata pentru destrugere la potop.

O reverență potrivită față de Domnul l-a dirijat pe Noe și familia sa, și i-a păstrat separați de răul din timpul lor, și aceasta le-a adus în cele din urmă binecuvântarea divină și păstrarea în continuare prin potop. Reverența potrivită față de Domnul l-a făcut în stare pe Avraam să uite casa și țara ca răspuns la promisiunea divină, și aceasta l-a condus de-a lungul întregii sale călătorii și l-a păstrat separat de Sodomiți și de influențele rele din acel timp. În același mod, o reverență potrivită față de divinitate și față de toate promisiunile îndurătoare a fost și din partea lui Isaac, prin care promisiuni Domnul S-a prezentat pe Sine lui. Am putut observa mâna Domnului cu toți cei care au avut această reverență, și chiar dacă ei au trecut prin numeroase încercări severe, dificultăți, etc, ei n-au fost uitați, ci susținuți.

De altă parte, am putut vedea insuficiența de reverență a lui Lot, care i-a permis să se asocieze cu răufăcătorii, și care în cele din urmă au adus asupra lui o părtășie în necazul lor. Am putut observa lipsa lui Ismael de reverență, și a lui Esau, și cum aceștia deși nu l-au ofensat pe Domnul, cu toate acestea, ei au ratat mai marea binecuvântare care le-ar putea fi adusă dacă urmau un curs diferit.

Lecția pentru noi este cea exprimată de Iosua mai târziu, spunând: „Alegeți astăzi cui vreți să slujiți, cât despre mine, eu și casa mea vom sluji pe Domnul” (Iosua 24:15). Fie ca alții să venereze pe cine vor și cum vor; noi, care am gustat că Domnul este îndurător, noi, care am putut să-L cunoaștem prin Cuvântul Său, și prin providențele Sale, și prin puterea spiritului prin care suntem concepuți din nou la o înnoire de viață - noi nu putem face nimic altceva și nimic mai puțin decât să-l venerăm pe Dumnezeul nostru; și venerându-L pe El trebuie să ne încredințăm Lui implicit; și încrezându-ne în El implicit cu bucurie putem umbla pe orice cale ar marca El pentru noi; și astfel încrezându-ne, și astfel umblând suntem, mulțumiți, orice soartă am putea vedea în față, din moment ce „mâna Sa ne conduce”. Fie ca noi să fim asigurați că dacă urmăm pe adevăratul Păstor în felul Său, în cele din urmă vom ajunge portul ceresc. În aceste asigurări avem bucurie și pace și binecuvântarea inimii, chiar și în casa peregrinajului nostru, înainte de a ajunge la orașul nostru ceresc.